

ODABIR DISERTACIJA ZA DIGITALIZACIJU KORIŠTENJEM BIBLIOGRAFIJE DOKTORSKIH DISERTACIJA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Matilda Justinić

UVOD

Bibliografija je izuzetno vrijedan izvor podataka za izradu kriterija odabira građe za digitalizaciju. Iz bibliografije koja sadrži velik broj kvalitetnih podataka, uz temeljne podatke o jedinicama građe, može se otkriti mnogo više o cijelokupnom korpusu koji okuplja. Primjer takve bibliografije je **Bibliografija doktorskih disertacija Sveučilišta u Zagrebu i drugih visokoškolskih ustanova u Zagrebu: 1880.-1952.** Dubravke Kritovac.

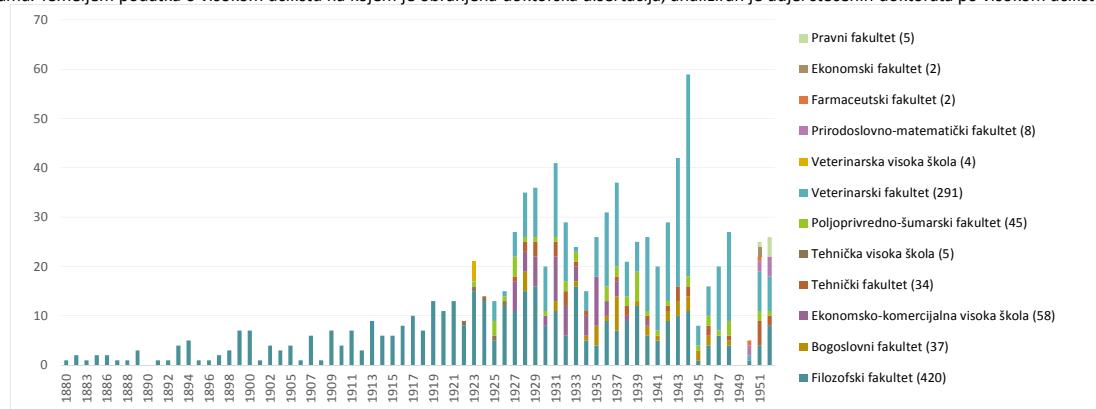
ANALIZA Bibliografije doktorskih disertacija Sveučilišta u Zagrebu: 1880.-1952.

Kvantitativnoj analizi podataka iz Bibliografije prethodio je prijenos podataka iz tekstualne datoteke u Microsoft Excel tablicu. Svakoj disertaciji (bibliografskoj jedinici) dodijeljen je jedinstven redak u tablici. U prikazanoj analizi nisu korišteni svi dostupni podaci. **U analizu je uključeno 911 disertacija.**

1 rezultat i diskusija

Temeljem podataka o datumu promocije dostupnih u Bibliografiji, analizirana je raspodjela stičenih doktorata na temelju obranjene doktorske disertacije po godinama. Temeljem podatka o visokom učilištu na kojem je obranjena doktorska disertacija, analiziran je udjel stičenih doktorata po visokom učilištu.

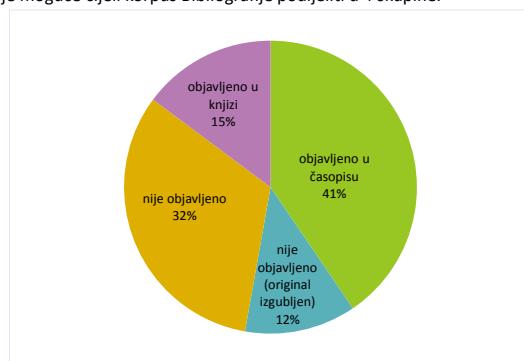

Slika 1. Broj doktorskih disertacija po godinama promocije (1880.-1952.), s prikazom udjela po visokim učilištima

Rezultati analize pokazuju da je u razdoblju od 1880. do 1952. godine, na temelju doktorske disertacije, na ukupno 9 fakulteta i 3 visoke škole na Sveučilištu u Zagrebu stičeno ukupno 911 doktorata. Za potrebe provedbe digitalizacije doktorskih disertacija ova analiza pruža uvid u građu te otkriva potencijalne partnerne (prvenstveno fakultete). Naime, u planiranju projekta digitalizacije kronološki, npr. za razdoblje od 1880. do 1922., partner bi isključivo mogao biti Filozofski fakultet u Zagrebu.

2 rezultat i diskusija

Prema podacima sadržanim u bibliografskim zapisima o dostupnosti disertacije, bilo je moguće cijeli korpus Bibliografije podijeliti u 4 skupine.

Slika 2. Prikaz udjela objavljenih i neobjavljenih doktorskih disertacija

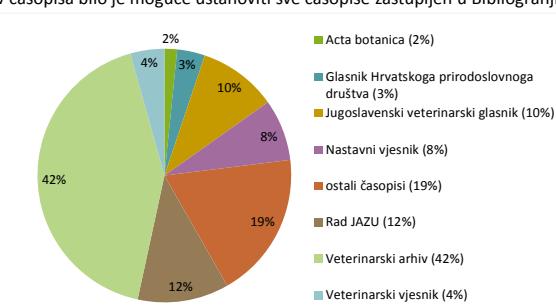
Rezultati pokazuju da je 56% od ukupnog korpusa iz Bibliografije objavljeno (potpuno ili djelomično, u knjizi ili časopisu). Ojavom su disertacije postajale vidljivije odnosno dostupnije. Također, rezultat da je 12% odnosno 112 disertacija izgubljeno otkriva dio građe koji nije moguće digitalizirati.

ZAKLJUČAK

Okupljeni su i analizirani podaci iz Bibliografije koji mogu biti korisni u kontekstu donošenja odluka o digitalizaciji doktorskih disertacija u razdoblju od 1880. do 1952. godine. Analiza je otkrila potencijalne partnerne u projektima digitalizacije – knjižnice, visoka učilišta te uredništva časopisa. Općenito, bibliografija pruža uvid u građu koja se planira digitalizirati. Prije digitalizacije te građe neophodno je provesti analizu kako bi se ustanovilo što je već digitalizirano kako ne bi došlo do nepotrebnih troškova.

3 rezultat i diskusija

Posebno zanimljiv dio korpusa Bibliografije jesu disertacije objavljene u časopisima. Budući da Bibliografija, za disertacije objavljene u časopisima, sadrži naslov časopisa bilo je moguće ustanoviti sve časopise zastupljene u Bibliografiji.

Slika 3. Raspodjela časopisa s pet ili više objavljenih doktorskih disertacija

Ustanovljeno je da je 369 disertacija (41% od ukupnog broja disertacija) objavljeno u ukupno 45 časopisa. Časopis s najviše disertacijom je *Veterinarski arhiv* (ukupno 156 disertacija). U ukupno 22 časopisa objavljena je samo jedna disertacija (*jedna disertacija – jedan časopis*). Temeljem ove analize, ističu se naslovi koje bi trebalo razmotriti za digitalizaciju uz napomenu da je neophodno ustanoviti jesu li istaknuti časopisi već digitalizirani.